

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj UsII-114/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Jelene Rajić, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Jasprica Konjuh, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja RIJEKA TRANS 2 d.o.o., OIB: 21802915344, MBS: 040362491, EUID: HRSR.040362491, sa sjedištem na adresi Kukuljanovo (Grad Bakar), Kukuljanovo 337, kojeg zastupa član uprave IGOR PRANJIĆ, OIB: 30621799506, Kostrena, Rožiči 17 te opunomoćenica Mia Mihelčić, odvjetnica u Rijeci protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Ulica grada Vukovara 23/V, Zagreb, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba 1. Hrvatski operator prijenosnog sustava d.o.o. Zagreb, Kupska ulica 4, OIB: 13148821633 I 2. GP Krk d.o.o. Krk, Stjepana Radića 31, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 10. srpnja 2024.

presudio je

- I. Odbija se zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II034-02/24-01/165, URBROJ: 354-02/11-24-5 od 8. svibnja 2024.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi osporava rješenje tuženika od 8. svibnja 2024. kojim je odbijena žalba tužitelja i potvrđena Odluka o odabiru br. 3001-M-33/23 od 20. ožujka 2024. broj: 400/23-01/211; 3-001-004-04/IM-24-18 kojom je tuženik odabrao ponudu ponuditelja GP KRK d.o.o. Prvenstveno smatra da je tuženika kada je odbio ponudu tužitelja iz razloga što tužitelj nije dostavio dokaz tražen točkom 7.2. dokumentacije o nabavi, a koji se odnosio na "7.2. OVLAŠTENJE ILI ČLANSTVO U ODREĐENOJ ORGANIZACIJI" počinjena bitna povreda odredbi postupka javne nabave u smislu članka 404. stavka 2. točke 7. Zakona o javnoj nabavi te da je shvaćanje iz pobijanog rješenja u suprotnosti s shvaćanjem iz Odluke tuženika Klase: UP/II-034-02/17-01/448 od 28. srpnja 2017. te presude i rješenja Visokog upravnog suda poslovni broj UsII-54/19 od 28. veljače 2019. Smatra da, neovisno o odredbi članka 406. stavka 2. ZJN-a, tuženik u svakom žalbenom postupku (neovisno o tome je li žalba izjavljena protiv dokumentacije o nabavi, odnosno protiv odluke o odabiru) - pazi na osobito bitne povrede postupka javne nabave, i to po službenoj dužnosti. Nadalje, u odnosu na žalbeni navod da odluka Naručitelja nije valjano obrazložena budući da Naručitelj nije

naveo točno određene razloge niti je prikazao ili barem opisao točne dijelove troškovnika koji nisu popunjeni u skladu s uvjetima iz dokumentacije o nabavi, a odbio je ponudu tužitelja upravo zbog postojanja tih razloga, tuženik je pogrešno zaključio da tužiteljevo (žaliteljevo) pravo na pravnu zaštitu nije bilo ugroženo, a da je to vidljivo iz činjenice da je žalitelj, sada tužitelj izjavio žalbu s opisom i obrazloženjem nepravilnosti. Navedeno je jasno vidljivo iz dijela Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda iz kojega bi proizlazilo da u dijelu troškovnika nisu upisane jedinične cijene te da stoga troškovnik nije cjelovit – dakle, nije precizirano o kojem se dijelu troškovnika tužitelja radilo. Iz navedenoga razloga, suprotno stajalištu tuženika – jest povrijeđeno pravo tužitelja na obrazloženu odluku. Dalje, u odnosu na žalbeni navod tužitelja da je naručitelj povrijedio načelo jednakog tretmana kada je odabranog gospodarskog subjekta pozvao na prihvrat ispravka računске pogreške te da je ponuda odabranog ponuditelja sadržavala otklonjivi nedostatak koji se mogao otkloniti slanjem zahtjeva za ispravak računске pogreške u smislu članka 294. stavka 3. ZJN-a , kao što je to naručitelj učinio u slučaju odabranog ponuditelja, tuženik navodi u bitnome – da formula za umnožak jedinične cijene i količine nije bila unijeta u obrazac elektroničkog troškovnika, međutim, da je bilo moguće upisati jediničnu cijenu svake podstavke i podpodstavke što smatra pogrešnim. U praksi tuženika, u situaciji kada naručitelj utvrdi da ponude oba ponuditelja sadrže otklonjive nedostatke, a primijeni institut pojašnjenja/upotpunjavanja ponude samo u odnosu na jednog ponuditelja, navedeno predstavlja povredu načela jednakog tretmana. Predlaže poništi rješenje tuženika , usvojiti žalbu protiv oduke o odabiru od 20. ožujka 2024. te naložiti tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev te navodi da je u pobijanom rješenju pravilno utvrđeno činjenično stanje na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te je odluka o neosnovanosti žalbe tužitelja donesena na temelju rezultata cjelokupnog postupka i pravilnom primjenom prava, pri čemu je ocjena neosnovanosti žalbenih navoda tužitelja potkrijepljena detaljnim i argumentiranim obrazloženjem. Tužitelj tužbenim navodima nije dokazao da bi rješenje tuženika bilo nezakonito. Navodi da su odluke na koje se tužitelj poziva donesene u drukčijem činjeničnom i pravnom stanju jer se utvrđene povrede, kako i sam tužitelj to navodi, odnose na kriterije za odabir gospodarskog subjekta, točnije uvjete sposobnosti. Naime, presude poslovni broj: UsII-75/21 od 18. ožujka 2021. i poslovni broj: UsII-268/21 od 8. rujna 2021. odnose se na povredu minimalnih razina sposobnosti prilikom propisivanja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, dok se presuda poslovni broj: UsII-54/19 od 28. veljače 2019. odnosi na uvjet sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti koji je propisan protivno članku 257. ZJN 2016. Dakle, sve i da postoji nezakonitost u navedenoj točki dokumentacije o nabavi, ista ne potpada niti pod jednu od propisanih osobito bitnih povreda postupaka javne nabave iz članka 404. stavka 2. ZJN 2016. Tuženik je, protivno navodima tužitelja, po službenoj dužnosti izvršio kontrolu zakonitosti cjelokupne dokumentacije o nabavi u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. ZJN 2016 te nije utvrdio postojanje osobito bitnih povreda postupka, što je i utvrđeno u pobijanom rješenju. Nadalje navodi da zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, protivno navodima tužitelja, sadrži obrazloženje razloga za odbijanje ponude tužitelja. Ističe da povreda načela jednakog tretmana postoji u situaciji kada naručitelj u usporedivoj situaciji postupka različito. Međutim, u konkretnom slučaju tužitelj nije bio u usporedivoj situaciji u odnosu na odabranog ponuditelja pa u tom smislu nema govora o povredi načela jednakog tretmana. Predlaže odbiti tužbeni

zahtjev a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva predlaže da ovaj sud sam riješi stvar u skladu s člankom 434. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi.

2.1. Zainteresirana osoba Hrvatski operator prijenosnog sustava d.d. se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te smatra da tužitelj ne tumači valjano odredbe Zakona o javnoj nabavi, odredbe DoN-a s obzirom na to da Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda sadrži sve potrebno propisano Pravilnikom o dokumentaciji među ostalim i „...naziv ponuditelja čije ponude se odbijaju na osnovi rezultata pregleda i ocjene ponuda te obrazloženje razloga za njihovo odbijanje”. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev.

2.2. Zainteresirana osoba, GP Krk d.o.o., iako uredno pozvana, nije odgovorila na tužbu.

3. Odgovor tuženika na tužbu i odgovor zainteresirane osobe na tužbu, dostavljeni su suprotnim stranama u postupku sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 36/2024 – dalje u tekstu ZUS.)

4. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom upravno-sudskog postupka, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu članka 114. stavka 3. ZUS-a, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Naručitelj Hrvatski operator prijenosnog sustava d.o.o. Zagreb objavio je 29. prosinca 2023. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F5-0054912, predmet nabave: izgradnja skladišne hale u TS Pelin. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje se na temelju kriterija cijena ponude - 90 bodova i kriterija jamstveni rok - 10 bodova.

5.1. Odlukom o odabiru URBROJ: BROJ: 3001- 2 M-33/23, BROJ: 400/23-01/211, 3-001-004-04/IM-24-18 od 20. ožujka 2024. odabrana je ponuda ponuditelja GP Krk d.o.o. Krk.

6. Predmet tužbe je zakonitost odluke tuženika od 8. svibnja 2024. kojom je tuženik odabrao ponudu ponuditelja GP KRK d.o.o. te odbio ponudu tužitelja iz razloga što tužitelj nije dostavio dokaz tražen točkom 7.2. dokumentacije o nabavi, a koji se odnosio na “7.2. OVLAŠTENJE ILI ČLANSTVO U ODREĐENOJ ORGANIZACIJI”.

7. Odredbom članka 404. stavka 2. točke 7. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine " 120/16 - dalje u tekstu ZJN) određeno je da je osobito bitna povreda postupka javne nabave kada kriteriji za odabir gospodarskog subjekta nisu određeni sukladno člancima 256. - 259. tog Zakona.

8. Točkom 7.2. Dokumentacije o nabavi (dalje u tekstu: DON) - Ovlaštenje ili članstvo u određenoj organizaciji propisao je: „Za stavku Troškovnika 6. Vatrodojava, gospodarski subjekt mora dokazati da posjeduje određeno ovlaštenje za pružanje usluga u državi njegova poslovnog nastana dostavljanjem u ponudi važećeg uvjerenja izdanog od strane nadležnog ministarstva za obavljanje poslova ispitivanja ispravnosti sustava za dojavu požara. Uvjeti koje mora ispunjavati ponuditelj i njegovi zaposlenici propisani su u Pravilniku o sustavima za dojavu požara ("Narodne novine", broj 56/99), članci 3., 4., 5. i 6.“.

9. Tužitelj smatra daje počinjena bitna povreda postupka jer odredba članka 7.2. DON-a nije u skladu s odredbom članka 257. stavka 2. ZJN odnosno da je propisivanje uvjeta u smislu odredbe članka 7.2. nezakonito. Ističe da je u konkretnom slučaju predmet nabave izvođenje radova, a ne usluge, pa da bi javni naručitelj bio ovlašten zahtijevati posjedovanje ovlaštenja ili članstva u smislu članka 257. stavka 2. ZJN 2016. Prema tome, žalitelj smatra da propisivanje uvjeta u smislu točke 7.2. DON-a nije zakonito.

10. Prvenstveno treba reći da tužitelj niti ne osporava činjenicu da nije dostavio dokaz tražen točkom 7.2. DON-a nego ističe da je naručitelj taj uvjet u dokumentaciji o nabavi nezakonito tražio budući da se ovdje radi o nabavi radova, a ne usluga čime sadržajno pobija dijelove Dokumentacije o nabavi, međutim takvim prigovorima ne može s uspjehom pobijati zakonitost rješenja tuženika jer se sadržaj dokumentacije o nabavi ne može pobijati nakon što proteknu rokovi za pobijanje te dokumentacije. Dakle, odredbe dokumentacije o nabavi ne mogu se pobijati u žalbi na odluku o odabiru ili u upravnoj tužbi na odluku Državne komisije jer je takvo postupanje izričito isključeno člankom 406. st. 2. ZJN. Ujedno treba reći da ukoliko je objavljeni troškovnik bio nejasan, tužitelj je mogao navedeni problem navesti za vrijeme trajanja prethodnog savjetovanja, koje je trajalo duže od propisanog zakonskog roka, ili za vrijeme objave DoN-a, odnosno do trenutka roka za dostavu ponuda, što je isti propustio učiniti.

11. Isto tako, odredba članka 257. stavak 2. ZJN propisuje uvjet sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, dok u konkretnom slučaju točka 7. DON-a propisuje ostale odredbe dokumentacije o nabavi, pa se tako u točki 7.2. pod nazivom „Ovlaštenje ili članstvo u određenoj organizaciji“ zahtijeva dostava uvjerenja izdanog od strane nadležnog ministarstva za obavljanje poslova ispitivanja ispravnosti sustava za dojavu požara. Dakle, dostava navedenog uvjerenja nije propisana u okviru kriterija za odabir gospodarskog subjekta već u okviru uvjeta sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti.

11.1. U točki 4. DON-a Naručitelj je propisao kriterije za odabir gospodarskog subjekta (uvjete sposobnosti) dok je u podtočki 4.1. propisao uvjete sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, pri čemu je kao jedini dokaz tražio izvadak iz sudskog, obrtnog ili drugog odgovarajućeg registra koji se vodi u državi članici njegova poslovnog nastana, a što je sukladno članku 257. stavku 1. ZJN .

11.2. Dakle, pravilno zaključuje tuženik, a u odnosu na navedenu točku dokumentacije o nabavi da nije bila utvrđena osobito bitna povreda postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN 2016 budući da se ista odnosi na slučaj kada kriteriji za odabir gospodarskog subjekta nisu propisani sukladno člancima 256. - 259. ZJN .

12. U odnosu na tužbene navode da odluka Naručitelja nije valjano obrazložena budući da Naručitelj nije naveo točno određene razloge niti je prikazao ili barem opisao točne dijelove troškovnika koji nisu popunjeni u skladu s uvjetima iz dokumentacije o nabavi, a odbio je ponudu tužitelja upravo zbog postojanja tih razloga, treba reći da je odredbom članka 302. stavka 5. točkom 7. ZJN propisano da odluka o odabiru sadržava razloge za odbijanje ponude, dok je člankom 28. stavkom 1. točkom 21. Pravilnika o dokumentaciji te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, 65/17. i 75/20., dalje u tekstu: Pravilnik) propisano da zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda mora sadržavati naziv ponuditelja čije ponude se odbijaju na osnovi rezultata pregleda i ocjene ponuda te obrazloženje razloga za njihovo odbijanje. Dakle, zapisnik, između ostalog, mora sadržavati naziv ponuditelja čije se ponude odbijaju na osnovi rezultata pregleda i ocjene ponuda te obrazloženje razloga za njihovo odbijanje a što konkretan zapisnik i sadrži te se može ispitati (neispravno popunjen troškovnik-oni dijelovi koje tužitelj nije popunio). Dakle, nije povrijeđeno pravo tužitelja na obrazloženu odluku.

13. Postupak javne nabave je strogo formalan postupak u kojem su strogo određeni uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi se ugovor o javnoj nabavi uspješno sklopio, ograničena je mogućnost zadiranja u ponude nakon isteka roka za njihovu dostavu.

13.1. Načelo jednakog tretmana podrazumijeva da se prema svim gospodarskim subjektima kao potencijalnim ponuditeljima ili natjecateljima u postupcima javne

nabave naručitelji moraju ponašati na jednaki način, te dati jednaku priliku svima da njihove ponude budu odabrane kao najpovoljnije. Zahtijeva jednako postupanje u odnosu na situacije koje su međusobno jednake, odnosno različito postupanje u odnosu na situacije koje su međusobno različite.

13.2. Prema pravnom shvaćanju Europskog suda u više odluka, načelo jednakog tretmana traži da usporedive situacije ne smiju biti različito tretirane osim ako je različit tretman objektivno opravdan. To općenito znači da u postupku odabira najpovoljnije ponude svaki uvjet i zahtjev mora biti unaprijed određen i to na način da istovremeno osigurava svim zainteresiranim subjektima dostavu i dostupnost relevantnih informacija, te tržišno natjecanje. Dakle, ponuditelji/natjecatelji moraju biti tretirani na isti način, moraju im se dati potpuno iste informacije i u svakom pogledu moraju dobiti jednake mogućnosti, i ista se pravila moraju primijeniti na sve njih. Načelo jednakog tretmana, između ostalog, ogleda se u situaciji da u pravilu, ako se traži pojašnjenje ili upotpunjavanje od jednog ponuditelja, trebati isto tražiti od ostalih ponuditelja u postupku te im svima dati jednaki rok za odgovor.

14. Odredbom člankom 21. Pravilnika o dokumentaciji propisano je kako je Naručitelj obavezan provjeriti računsku ispravnost ponude. Računska pogreška u troškovniku ispravlja se matematičkim operacijama.

14.1. Točkom 2.4. DoN-a propisano je „Ponuditelj mora ispuniti sve tražene stavke iz Troškovnika. Prilikom popunjavanja Troškovnika Ponuditelj cijenu stavke izračunava kao umnožak količine stavke i jedinične cijene stavke. Ako Ponuditelj ne ispuni Troškovnik u skladu sa zahtjevima iz ove DON, promijeni tekst ili količine navedene u Troškovniku ili ne ispuni sve tražene stavke iz Troškovnika, smatrat će se da je takav Troškovnik nepotpun i nevažeći te će ponuda biti odbijena. Rizik eventualnih manjkavosti u Troškovniku pada isključivo na teret Izvoditelja radova.“

14.2 Nesporno troškovnik tužitelja nije popunjen u skladu s odredbama propisanim u DoN-u, odnosno tužitelj nije ispunio stupac „jedinična cijena“ a iz čega proizlazi da stupac „jedinična cijena“ nije popunjen pa sporne stavke troškovnika nisu ponuđene. Dakle, tužitelj prilikom popunjavanja troškovnika i podnošenja ponude, nije postupio, prema odredbi iz čl. 280. stavak 4 ZJN niti odredbi DoN-a koje glase: „Ako Ponuditelj ne ispuni Troškovnik u skladu sa zahtjevima iz ove DON, promijeni tekst ili količine navedene u Troškovniku ili ne ispuni sve tražene stavke iz Troškovnika, smatrat će se da je takav Troškovnik nepotpun i nevažeći te će ponuda biti odbijena. Rizik eventualnih manjkavosti u Troškovniku pada isključivo na teret Izvoditelja radova.“

14.3. Kako se radi o nedostatku troškovnika i ne postupanju sukladno odredbama DON-a pravilno se nije tražilo od tužitelja dopuna, razjašnjenje ili upotpunjavanje jer bi u suprotnom došlo do izmjene cijene ponude kada bi tužitelj priložio troškovnik s iskazanim jediničnim cijenama stavaka koje prilikom podnošenja ponude nisu bile iskazane (tako i ovaj sud u odluci Us II- 42/21).

15. Isto tako treba reći da je odabrani ponuditelj uredno i ispravno popunio sve stavke Troškovnika predviđene za upis jedinične cijene, međutim u stavci 2. Razdjelnici - radni list naziva „elektro“ nije popunio ukupni iznos stavki, pa je tražio ispravak računске pogreške, kojim postupkom nije došlo do izmjene ponude.

16. Kako se dakle ne radi o usporedim situacijama, to je tuženik valjano odbio žalbu ovdje tužitelja jer se kod tužitelja ne bi radilo o pojašnjavanju pojedinih stavki troškovnika već o izmjeni predanog troškovnika pa ne možemo navedene nedostatke tretirati kao manji nedostatak, grešku ili nejasnoću koji bi bili uklonjivi.

17. S obzirom na sve navedeno, ovaj sud ocjenjuje da tužbeni navodi i prigovori nisu osnovani i nisu od utjecaja na donošenje drukčije odluke u sporu te da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlast tuženika koji je za svoju

odluku naveo pravno relevantne razloge, koji su obrazloženi u smislu članka 98. ZUP-a.

18. Slijedom iznesenog je ovaj Sud, osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu, ocijenio rješenje tuženika zakonitim te je, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

19. Na temelju odredbe članka 148. stavku 4. ZUS-a odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora jer je tužitelj upravni spor izgubio u cijelosti (točka II izreke).

U Zagrebu, 10. srpnja 2024.

Predsjednica vijeća:
Jelena Rajić

Broj zapisa: **9-3086a-185c9**

Kontrolni broj: **0b6ca-bcd51-fae2c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Jelena Rajić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.